

NÄR ÖDET DÖR

(För Svenska Canada-Tidningen av Johan G. R. Banér.)
Var fröet kom ifrån, kan endast — gissas,
Det varifrån det hjärnas tråd har spirat;
Men varav, under tidens gång, det virat
Sig kranen — därom torde vi så smått förvissas.

Törhända stammar det från örtgården,
Som har med Lycas gårdslöv blivit hägnad?
Måhända så! Och — Loke såg sig fagnad
Utav, att om det — övertaga värden.

Törhända — han i gytjtorna vid Nilen
Illvilligt höljde det hgs skorpioner
I stankens kärr, i kvalmets gråa zoner,
Att spira där, till fröjd för krokeidilen.

Ja, det är möjligt. Men törhända — Höner,
Den höge asen brakte det från tistlars
Fördomda-ökensvärld och ifrån mistlars;
Att, se'n den tiden, frö't hans amman roner.

Då har det gått förkovrans bana sedan
Och gör det ännu, skall alltjämmt så göra;
Samt odalborret skall det frukter föra,
Som fjarnt från sig ruttenheten, ledan.

II.

Vi äro telnings från mänskötträdet,
Och gåtans lösning är för oss av värde;
Gå vi mot Niffelhem från Asars gårde?
Förädlas i oss rusliga utsäde?

Jag vågar icke, maktar ej besvara
De frågorna — på annat vis, än detta:
När trädgårdsmästarens enda rätta,
Frenologi fått makt — gås framåt bara.

När hon för Framtids trån fått välja kärnor,
Se'n varje ympning gjorts vid hennes diktan —
När hon fullbordat vederbörlig siktan —
Då lyser mänskötträdet frukt som stjärnor.

Intill den dagen — fjärran, fjärran borta,
Ty mån har fiender — missfesterorden! —
Tills dess är ödet chef vid domarorden,
Och trädet, frukten komma skall — till korta.

III.

I hennes ordbok heter icke — driften
"Gudomlig kärlek"! Aldrig han är matad
Vid hennes bord — han är av disan ratad,
Där han ej troget leds av — föreskriften.

Hon talar honom: "Mäng i Sötmas käril
Ditt sura vin just så, ... Har ser du lagen!
Följ nogsamt dem, ty eljest du blir dragen
Till din förintelse på ratets äril."

Hon stadgar så: "En frukt med röda kinder
Och näringskraft och saft, och rätt berusar,
En frukt, som laska maktar — en som tjuvar —
Frambringa sådan, Träl — ej talas hinder!"

Hon säger: "Drift, som härskade bland djuren,
För'n jag tog nyckeln, kronan, spiran, svärdet,
Regalierna: i lydnad ligger värdet,
Ditt enda: asgårdfrukt jag fordrar buren!"

"Jag diktar mångandet och väljer sädden,
Bestämmer över ympning och beskärning;
För resultatet — tar jag hela äran,
Ty själv jag manar frukterna ur brodden."

IV.

Ja, öde, räknas kunna dina dagar:
Från mänsklig trädgård skall en gång du svinna!
Hon nalkas, mänskors mor och fostrarinna, ...
Och domin din ej någon överklagar.

DEN FÖRSTA KVINNAN.

Av Elin Wägner

(Forts. från föreg. N:r.)
Medan fru Roberts hämtade andan,
passade fru Nelson Brown på att falla
in, hon såg mycket väl att Jeannie in-
te tog intryck.
— Hur er röst än faller, så kommer
parlamentet ändå att följa presiden-
ten, det är självklart, sade hon, så
det är inte det, som är så viktigt.
— Men då tycker jag att jag kunde
få vara ifred och rösta efter min öf-
fervälske, avbröt Jeannie otåligt.
— Ja, naturligtvis ska ni rösta ef-
ter er öfvertygelse, svarade fru Brown
och betvang en uppstående förgel-
se, vad vi vill är just att ge er till-
fälle att bilda er en riktig öfvertygelse.
... Det jag vill ha sagt, när ni av-
bröt mig, var att vad som är viktigt,
är verkan av er röst på stämningen.

Fritt till
ASTMALIDANDE

En ny hembehandling, som alla kunna
använda utan obehag eller tidsförbruk.
Vi ha en ny metod att bota astma,
och vi önska, att ni försöker det på vår
bekostnad. Vore sig sedert fall varit
länge eller är nytt, vare sig det är akut
eller kronisk astma, bör ni efterse and-
et fritt försök av vår metod, i vilket
klimat ni än bor, hvilken ålder ni är
av, vilken symtomställning ni har, om ni
besvärats av astma, skall vår metod
bota eder genast.
Vi önska speciellt sända det till
dessa tydligen hoppösa fall, där alla
sorters inhalera, doscher, opiumprepa-
rat, "patent smokes" etc. hava mis-
lyckats. Vi önska visa alla på vår be-
kostnad, att denna nya metod är av-
sedd att göra slut på all svår andning,
och andra liknande obehag genast och
för alltid.
Detta fria erjudande är för viktigt
att församma en enda dag. Skriv ni
och börja sedan metoden genast. Sänd
icke pengar. Helt enkelt sänd kupon-
gen här nedan.
Gör det idag.

FRI ASTMA KUPONG.
FRONTIER ASTHMA CO.,
Room 5867
Niagara & Hudson st., Buffalo, N.Y.
Sänd fritt försök av eder metod till

Mycket mera effektiv än klabbiga
flugfångare. Ren att hantera. Sänd
av apotekare och specialhandlare över
allt.

za en varaktig rättvis fred. Med nå-
gra ord berörde hon sitt långa ar-
bete i fredens tjänst, men hade hon egt
söner, sade hon, skulle hon gärna ha
sett, att de varit med i en strid, där
hennes land skulle följa utslaget till
förmån för de stora idealen.
— Om jag bara inte visste hur myc-
ket grums, som följer med i idealens
kölvatten, tänkte Jeannie. O, vad det-
ta är svårt.

Till all lycka för Jeannies samvete
hade gamla fru Roberts alla inte upp-
fattat sin vapensyns ändrade tak-
tik. Hon började tala om hur popu-
lära rösträttsförändringarna redan lyckats
göra sig på högsta ort blott genom
den plan för sitt krigsarbete den un-
derställt myndigheterna. Tank, vilken
möjlighet till propaganda om ni röstar
såsom nationen väntar av er att ni
skall! Tank på pressen, vad den
kommer att göra mycket av er, just
nu, och vilken nytta vi alla drar av
det. Vet ni, jag ska tala om för er
en sak, hon böjde sig fram, man har
sagt till mig från flera håll, att vi
måste försöka oss om er i styrelsen,
att jag borde uppöstra er till min ef-
terträdare! Och hon teg och såg tri-
umferande på Jeannie, liksom vänta-
de hon, att vid denna trumpetstöt se
hennes falla som Jerichos murar.

— Jag tror att fröken Richardson
faster sig mera vid om hon ökar eller
stryper sina möjligheter att verka för
sina intressen i parlamentet för de
frågor, som intresserar henne, försök-
te fru Nelson Brown att hjälpa upp
vad hon i sitt stilla men ursinniga sin-
ne kallade Anne Roberts vanliga klum-
pighet.
— Men Jeannie var tacksam för denna
klumpighet, som förmånade proble-
met till den oändligt mindre och en-
klare frågan om Jeannie Richardsons
personliga succé eller fiasko. Om det
bara var frågan om att mista eller
vinna popularitet, då blev det med ena
ganska lätt att besluta.

Hon betraktade de båda med ett ut-
tryck, som förblyllade dem, men som
i själva verket betydde omkan över
att de försakade sin nationens och an-
strängde alla sina krafter blott för
att befasta henne i den position, de
ville driva henne ur. Det var synd om
dem, de menade nog väl, de hade en
gång varit brinnande i ändan, och de
hade varit hundratals själar på kort-
are tid, än den de nu förgäves använt
på hennes enda. Hon ville förklara
dem, bara de nu lämnade henne ifred
och läte henne ta av sig sina vita
skor.

Men de ville tydligen inte gå, de
kunde inte sätta sig in i att inte gå
de skulle klara denna lilla person
från landsorten, denna fröken Okänd.
Motståndet retade dem, de upprepade
sina argument, var och en i den linje
hon valt, förstörde och färglade dem.
Och så smicker och löften inte längre
tycktes hjälpa, hotade de henne med
att intillt samarbete arrangeras —
inte sant, ni går med fru Nelson
Brown? — en sådan demonstration
för kriget att Jeannie och hennes "pa-
cificism", de satte den inom citations-
tecken för att skilja den från sin egen
över alla citationstecken höjda, skulle
fullständigt drunkna däri.

Jeannie undrade ett ögonblick,
om hon var lite galen. Var det meningen
att hon måste rösta för krig, inte bara
för att betvisa sin som anhängare
av en rätt pacifism utan också för att
förhindra att hennes lands kvinnor
demonstrerade sin krigsutsatthet inför
världen?

Nej, tänkte hon och rev sönder ar-
gumentet, jag är inte galen, och de
har inte rätt. Av hövlighet gjorde
hon ingen direkt antydning om sin öns-
kan att bli av med sina plågoandar,
men hon blev allt tystare, uppbörde
slutligen så gott som alldeles att sva-
ra dem. Då reste de sig för att för-
söka ett sista uttryck, fattade tag i
hennes. Ses, ni måste holla ta sitt
försatt tillfång och ge dem sitt ord
för att rösta med presidenten! Nu
måtte hon väl ha fått bevis nog var-
för det var absolut nödvändigt.

Men hon bröt sönder hela deras
ring av bevis: Jag vill inte krig! —
Krig, fred — de tre kvinnorna stodo
uppbörta inför varandra, den gamla
och den medelålders tillsammans, mot
den unga. Det var som om parcerna
räkta i grål över livets sköra tråd,
som om hon, som väver vilja varja
den för henne, som tilldelar, och Hen-
dra ögon, kanske som ett tecken på
kvinnornas självständighet eller ö-
självständighet och ärligheten eller
tvärtom i hennes fredsvisla.

I detta ögonblick, innan Jeannie än-
nu talat ut, slog det fru Nelson Brown,
att de hade med en idealist att göra,
och att om de inte rättade sig därefter,
skulle hon gå dem ur händerna.
Hon gick fram och lade sin hårda
hand på Jeannies axel, såg henne in i
ögonen, bad henne betänka de stora
mål striden gällde, betydelsen av att
kriget avkortades så mycket som möj-
ligt, nödvändigheten av att framvin-

skorna, bytte ut den vita klänningen
mot en morgonrock, gick fram och
öppnade fönstret. Med armången
stod mot fönsterkarmen satt hon och
betraktade den mörka liksom låsta
blimen medan nattvinden svepte om
hennes panna och avkyld den torra
hettan i hennes blod. Men hjärtat
buktade hårt och lät inte lugna sig.

Så snart skulle den dagen gry, då hon
måste besluta sig. Hon kunde inte
läta bli att finna det underligt att
alla människor, från presidenten ner
till Dick, tycktes vilja pressa henne
att handla efter deras vilja. Plötsligt
hade hennes politiska åsikt blivit ö-
erhörd betydelsefull. Och hon hade
ända ägnat så liten tid åt att skaffa
sig den, kom ju till huvudstan för två
dar sen med den enkla självfallna
Åstiken att hon som pacifist och kvin-
na måste resa sig upp mot kriget. Hon
var uppruten i en omgivning, där man
alltid betraktat kriget så som något
till hälften övervunnet ont, fjärran
som man var från världens krigs-
deplatser, okunnig om andra nationel-
la motsättningar än mellan svarta och
vita, och trygg i hägnen av ett stort,
havslyddat rike. Hur, sade man i
Jeannies föräldrahem med förakt, kunde
väl mellan civiliserade nationer ett
vunnet slag, en sakt flotta, och några
tusentals dödade unga män i sitt blod-
beropsas som skäl, när man tog land-
områden, avslöt fördrag? Inte kan
väl en enda tum av Guds jord, en
enda odödlig människosjäl köpas
med kanoner?

Det stora kriget kom för Jeannie
och hennes familj som en bemak och
ofattigt gåta. De gissade på en här-
skares plotliga vanvett, (som goda
republikaner hyste de misstro mot alla
härskare), de tänkte sig Europa,
som offer för något gigantiskt miss-
förstånd, men allt för mycket syslat
satt med sitt inbördeskrig för att ha
tid att reda upp det.

Ni ska få se, sade Jeannie, att
kvinnorna kommer att göra slut på
det. Men kvinnorna dröjde, de ensta-
ka ropen hordes blott än mer enstaka
mot bakgrunden av massornas tystnad.
— De ha fått mankval, sade Jeannie,
de vet inte om varandra, de har höjt
sig i tåsa och trots, men så,
vänta ni, en vacker dag bryter deras
hjärtans revolt ut i ljusa låga.

Först nu i denna stund, då hon
själv stod inför frågan om krig eller
fred, förstod hon dem. Liksom man
ville övertaga henne nu, så hade man
övertagit dem för länge sedan, att
detta på båda sidor var ett rättfärdigt
krig för rätt, fred och barnens trygghet
framtid, och att de måste hjälpa till
att vinna det. Antigen förstod hon
deras tystnad, deras medan ären gått,
alltmera obrutna tystnad, i vilken ekot
av det sista ropet på fred knappt var
fornibart.

— Men våra kvinnor, hade Jeannie
alltid förut under krigsåren trötat sig
med, de skulle aldrig handla på sam-
ma sätt, därtill är vi för självständiga
och modiga, för vana att tänka våra
egna tankar! Och nu stod valet inför
dem, och flertalet hade, fast under
mycket lindrigare provokation, hand-
lat precis så som Europas kvinnor,
accepterat problemet i den framställ-
ningen mannen givit det och sagt ja.
Ett ögonblick svindlade det för Je-
annie. Inte hade väl alla andra orätt
och hon ensam rätt? Var det en
möjlighet att hela världens kvinnor
moraliskt kapitulera? Kanske var
det för henne också bara att ge sig.
Kanske måste krig vara, kanske var
detta blodiga och grymma ellende
människans ödesbestämda lott? Kan-
ske var Jeannie Richardsons erfaren-
hets måttstock för liden och hennes
rättskänsla alldeles för inskränkt för
att duga här? I så fall fingo naturligt-
vis fru Roberts och fru Nelson förne-
ka dem, då var det ju bäst att hon
underordnade sig och inte skände ut
kvinnorna. Det gällde då inte något
så enkelt som att med uppföring av
egen fördel välja den rätta sidan fram-
för den orätta. Här gällde, om presi-
denten och de andra hade rätt, att väl-
ja mellan två ädra, och vilkendera
hon än valde, skulle hon komma i
strid med sina ideal, emedan de delat
sig och kämpade mot varandra på bör-
ge fronterna. Hur skulle väl en mor
välja, om hennes söner i lika stort an-
tall stredo i två härar och godo varand-
ras blod? Fred var hennes ideal men
frihet och rätt också, och fred kunde,
sade man, tryggas frihet och rätt, se-
dan, men inte än.

Hon spratt upp, vad var det, hode
hon somnat som en lärjunge i Getse-
mane? Hon ville inte tro det men då
hon tänkte efter, insåg hon, att det
ändå måste vara så, ty hennes medvet-
ande var upplytt av ett intryck, som
endast kunde ha kommit i en dröm.
I själva verket fanns drömmen ännu
 kvar i hennes hjärna, när hon såg öf-
gones, förflyttades hon, ehuru vid fullt
medvetande, till en annan värld. Hon
stod under träden, som omgävo huse-
rens faders farm, ljettekor och platan-
er med väldiga mörkgröna kronor.
Hon förmån den milda gröna skuggan,
såg de gyllene pilarna dansa på mar-
ken, den solen sköt igenom det tita
löverket. Men vinden, som kom från
prärien, förde med sig en torr och
brun lukt, griset rasslade torr, och
så långt hon såg över slätten, var
den lika förbränd och dyster. Längst
bort vid horisonten drevo rökskyar,
tecken till gräsbrand. Det var en
gruvligt förkänd, under vilken allt lev-
ande förbrändes, allt utom de månghun-
dråriga träden, som nådde med röt-
terna ner till grundvattnet.

Jeannie knäppte sina händer helt
ofrivilligt: O, att vara ett träd med
grönskande krona, som sänkte sina
rötter i oförgångliga källor, oberört
av torra och regntid! O, att vara så
densamma, när allting omkring en
förvandlas! O, att kunna vara så
trygg och orubblig! Hon drog en suck
av längtan, av låtnad. Nu vet jag
Ätminstone vad jag vill, tänkte hon.
Tio minuter senare sov hon lugnt, till
dess uppsackerknäck väckte henne.
— Den där unge herre har ringt och bett
oss se till, att fröken inte försvår sig,
sade hon.

IV.

En gång under debatten före resolu-
tionsförslaget antagande kom dröm-
men tillbaka till Jeannie, ett ögon-
blick liknade kongressalen, där man
höll tal för nutid och eftervärld och
för alla kontinenter, den förbrända
prärien, där gräset lopp snabbt
som en häst och förtdade vad torkan
lämnat övrigt.

Så kom hennes tur att göra sitt in-
lägg, det blev helt kort: Jag öns-
kar stå för mitt land, sa-
de hon enkelt, med en lätt skälvning
i stämman, men jag kan inte
rösta för krig.

Det blev ett ögonblicks tystnad, en
sekunds snabb sänkning i stämningen,
som då prärievinden pustar ut och el-
den mattas därvid. Men sen började
den munter spraka på nytt, där fanns
bränslor nog.

Dick passade henne, när hon kom ut
ur parlamentshuset. Hans ansikte
bar den lustiga blandade minen.
— Jin, vad har du gjort, sade han med
låtsad förtrytelse. Du har dödat dig
som politisk personlighet, vi vände alla
tummarna ner på pressaktören, in-
gen stenografade ditt anförande, in-
gen tog upp ditt namn, så du har
inte ens åstadkommit en demonstra-
tion. Ingen kommer att höra på dig,
ingen kommer att bjudas dig, ingen att
skicka dig rosor, om inte möjligen jag. Kvin-
norna kommer att bannlysa dig med
all den elakt, varav de är mäktiga.
För presidenten blir du bara luft. Och
din valkrets! Den ska vi inte tala
om. Du måste inte ha förstått vad du
gjorde!

— Jo, sade Jeannie höftigt, full-
komligt.
— I så fall tror jag, att du är en-
sam om det. I mina ögon och alla
andras, har du bara demonstrerat
kvinnans kolossala förmåga av ologi-
ska slutsatser. — Jag önskar stå för
mitt land, men jag kan inte rösta för
krig", det är världens största och
mest rasande inkonsekvens.

— Det bryr jag mig inte om, sade
Jeannie argt och vände honom ryg-
gen.
En fjorton dagar senare knackade
Dick på Jeannies dörr. Det var en
ljuvlig försommarandag, solen sken in,
hon stod vid det öppna fönstret.
— Kom, sade hon utan att vända sig om.
Därnere på gatan drog ett vitt tag av
röststrätkvinnor förbi. De gula röst-
strätkvinnorna voro tätt insprängda med
nationalbarnet, det fosterländska in-
slaget var starkt, ja, det krigiska sak-
nades inte. Fru Roberts åkte i spets-
sen, berättade Jeannie.
— Och den första kvinnan är inte
med? Stackars Jin! Men jag sa
dig det på förhand! Jag sa dig, att
ingenting lösnade sig, därför att detta,
som är påbörjat, måste genomgå till
slutet.

— Ja, men jag börjar på
det nya, innan det gamla är
slut ännu, sade Jeannie och för-
sökte småle. Vad är det där för
tidning du står och smusslar med?
— Den är engelsk, den innehåller
något om dig.
— Du påstod ju att ingen skulle
läsa om mig mer, och hittills har
du verkligen fått rätt.
— Inte alldeles, sade Dick och slog
ut tinningen, och Jeannie läste un-
der sitt porträtt.
"Fröken Jeannie Richardson,
den första kvinnan i
parlamentet, röstade under
strömmande tårar för krig!"

Svensk pedagog dödad. En bland
landsamman i nordvästern välkänd
lärare, nämligen professor i svenska
vid John A. Johnson högskola i St.
Paul, Minn. blev härmed ögon-
blickligen dödad av blixten, då han
var sysselsatt med plöjning på sin
farms Charles Abrahamsons farm i Hut-
chinson, Minn. Professor Abraham-
son tillbrakte sin ferietid ut på fa-
derns farm. På hösten 1915 blev A.
på Svenska nationallärare för-
samtaltade utseende till lärare i svenska
vid ovan nämnda högskola och har
som sådan nedlagt ett synnerligen
förtjänstfullt arbete.

För att ha skjutit ihjäl sin make
har Mrs. Hilda Hill i Manganesen, nära
Brainerd, Minn., häktats. Hon har för
polisen uttalat, att hennes beskyllt
honne för otroligt i äktenskapet. Han
hållande begiva sig till sitt arbete ti-
digt på morgonen men kom strax där-
på tillbaka och fann dörren stängd.
Han fördrade i uppsatsade ordalag, att
ögonblickligen bliva insläppt och ho-
tade därunder även efterström till li-
vet, om hon icke genast återkom från
begäran. Hon blev härvat så uppragt
att hon hotade reda på ett skjutvapen
i en hast. Ur detta avtrydde hon så
en kula genom dörren, mera för att
skrämma mannen än för något annat.
Men kulan träffade och mannen sagna-
de ögonblickligen ned död, sade hon.
Mrs. Hill är 38 år gammal.

En appell till kvinnliga arbetare

På grund av den ökade skördearealen i år och den ovanliga bristen på kvinnlig hjälp på farmar, står provinsen inför ett allvarligt problem, då det gäller att skaffa

Kvinnlig hjälp

Farm- eller stadshem, där det finnes öfverflöd på kvinnlig hjälp, vare sig döttrar eller jungfrur, böra övertala dylika att skaffa arbete på farm, där bristen på kvinnlig hjälp är akut

Arets veteskörd måste snabbt bergas, tröska och skeppas. För att göra detta måste flere män anställas på varje farm än vanligt, men för kortare tid. Anställandet av män skall resultera i

ökat arbete

för den redan överarbetade farmarkvinnan. Det är därför nödvändigt att kvinnorna väl som män acceptera farmarbetet. Faktiskt måste varje man och kvinna, som kan så göra, i år gå ut på farm.

De, som icke redan ha platser böra tillskriva

THE BUREAU OF LABOUR
DEPARTMENT OF AGRICULTURE
Regina, Sask.

OFFENTLIG VARNING

Alla fakta peka mot en allvarlig kolbrist i västern nästa vinter. Ni kanske icke blot i stånd att köpa något slags kol till något pris nästa vinter. Eller får ni i bästa fall genom drastiska regler tillåtelst att köpa små kvantiteter åt gången.

Idag arbetas knappast i gruvarna. Arbetarfrågan är allvarlig. Då veten börjar fraktas, kommer varje tillgänglig vagn att användas, och veten får försträde framför allt annat.

Rädda er själv. Beställ kol nu. Om folk vilja beställa sin vinterkol nu, skall det rädda situationen. Gruvarna skola börja arbeta. Järnvägarna skola leverera kolen under sommaren och en kolbrist skall undvikas. Snabb handling är nödvändig. Det är en allvarlig fara.

Lägg in en ord av ved på eder bakgård i reserv. Det är bättre än att vara utan bränsle nästa vinter.

Thos. M. Molloy
Bränsleledningschef för provinsen Saskatchewan
FÖR HANLANDENA. Ni måste enligt lag skaffa licenser från bränsleledningschefen för att sälja kol.

Till skandinaviska farmare

SKEPPA TILL OSS. VI BETALA EXPRESSAVGIFTEN
Om ni önskar den bästa betalning för eder grädd —
sänd eder nästa kanna till oss. Våra priser äro alltid
högst — prov och vikt korrekta och betalningen sänd
genast.

Skeppningskannor furneras till följande priser:
5 gal, \$4.25; 8 gal, \$5.25
The Tungeland Creamery Co.,
BRANDON, MANITOBA

Hudar Pälsvark Ull

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på erta pälsvark, hudar, ull etc., skeppa jem till Frank Massin Efterskrif priser och fraktsedlar. BRANDON, MAN.

Nuvarande skördetillstånd

I FÖRHÅLLANDE TILL WINNIPEG DISTRIKT FARMLAND
Det är ett underförstått faktum, att Red River Valley i år får en god skörd och att det blir en betydlig stimulans i försäljningen av farmland. Om intresserad, efterskriv vår lista, som innehåller speciella gottkop i detta distrikt.

THE STANDARD TRUSTS CO.
346 Main Street, Winnipeg, Man.

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh.
Dr. Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Kroniska Skador till specialitet och har under sin 20-åriga praktik i Chicago behandlat och botat tvärförknäpningar som i dessa sjukdomar hos män och barn har gjort sig märkbara för alla avsevärt kroniska sjukdomsfall.
Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Hjärtat, Lever, Njurar, Blåsa, Mage, Uträngslarne och andra organ. Besart speciell sjuksköterska och medicinska och fysiska behandlingar enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetoden och de bästa och verksammaste medicinerna. Ni kan lita på redöbar och skickligt behandlingsmetod de bästa medicinerna och behandlingsmetod. Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna drags nytta af sin sjuk. All korrespondens på svenska och engelska skrivs till Dr. Leighs adress.
Rådfrågning, personligen, person brev eller frägen, är alltid gratis kostnadsfritt.

Värdefull Läkarebok Fritt
"GODA RÅD" Den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrivit och som be- handlar de flesta sjukdomar hos män, och deras tillkom- samt åtkänslighet, etc., berde läsa af män i alla åldrar. Boken, jämte frägen, sändes alltid gratis och portofritt i slutet av året till alla, som lämnade namn och adress till DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.
Kontorstid: Hverdagar 10-4; Söndagar 10-1. Måndag, Onsdag och Lördagar 11-12